

ORD FÖR ORD ANALYS AV KAPITEL 110

Med arabiska, translitteration och svensk betydelse:

Sura al-Nasr - Vers 1

إِذَا جَاءَ نَصْرُ اللَّهِ وَالْفَتْحُ

- إِذَا — *idha* — när
- جَاءَ — *ja'a* — kommer
- نَصْرُ — *nasru* — hjälp / seger
- اللَّهُ — *Allah(i)* — från Gud
- وَالْفَتْحُ — *wa-al-fath(u)* — och erövringen / öppningen

Teologisk innebörd:

Versen inleder med ett glädjebudskap om Guds hjälp och seger, som enligt klassisk tafsir syftar på erövringen av Mecka - en avgörande vändpunkt i islams historia. Ordet "nasr" betecknar inte bara militär seger, utan också gudomligt stöd, upprättelse och triumf över motstånd. "al-fath"

betyder bokstavligen ”öppning”, men används här som en metafor för **genombrott, tillgång och befrielse** – både fysiskt och andligt. Teologiskt är versen en påminnelse om att **Guds löften uppfylls**, och att **uthållighet i tro leder till seger** – inte bara i denna värld, utan också i det kommande livet.

Sura al-Nasr - Vers 2

وَرَأَيْتَ النَّاسَ يَدْخُلُونَ فِي دِينِ اللَّهِ أَفْوَاجًا

- وَرَأَيْتَ — *wa-ra'ayta* — och du ser
- النَّاسَ — *al-nas(a)* — människorna
- يَدْخُلُونَ — *yadkhuluna* — träder in / går in
- فِي — *fi* — i
- دِينِ — *din(i)* — religionen / tron
- اللَّهِ — *Allah(i)* — Guds
- أَفْوَاجًا — *afwaj(an)* — i skaror / grupper

Teologisk innebörd:

Versen beskriver hur människor i **stora grupper börjar omfamna islam**, vilket enligt klassisk tafsir syftar på tiden efter Meckas erövring då många stammar kom till Profeten ﷺ för att acceptera tron. Ordet **”afwaj”** (skaror) visar att detta inte är enstaka konversioner, utan ett **massivt och offentligt erkännande av islams sanning**. Teologiskt är detta en bekräftelse på att **Guds hjälp leder till spridning av vägledning**, och att **Profetens uppdrag närmar sig sitt fullbordande**. Det är också en påminnelse om att **framgång i da'wa (inbjudan till tron) sker genom tålamod, gudomligt stöd och rätt tidpunkt**.

Sura al-Nasr - Vers 3

فَسَبِّحْ بِحَمْدِ رَبِّكَ وَأَسْتَغْفِرْهُ ۗ إِنَّهُ كَانَ تَوَّابًا

- فَسَبِّحْ — *fa-sabbih* — prisa (med)
- بِحَمْدِ — *bi-hamdi* — med lovprisning av
- رَبِّكَ — *rabbika* — din Herre
- وَأَسْتَغْفِرْهُ — *wa-staghfirhu* — och be Honom om förlåtelse
- إِنَّهُ ۗ — *innahu* — sannerligen Han
- كَانَ — *kana* — är / har alltid varit

- تَوَّابًا — *tawwab(an)* — Den som ofta tar emot ånger / förlåtande

Teologisk innebörd:

Versen ger Profeten ﷺ en **andlig instruktion**: när segern kommer och människor strömmar till islam, ska han inte triumfera i världslig mening – utan istället **vända sig till Gud i tacksamhet och ödmjukhet**. Att **prisa Gud och söka Hans förlåtelse** är ett uttryck för att all framgång tillhör Honom, och att även Profeten – trots sin fullkomlighet – visar det högsta exemplet i ödmjukhet. Ordet **"tawwab"** visar att Gud är **ständigt benägen att ta emot ånger**, vilket gör denna vers till en **påminnelse om att varje seger bör följas av självrannsakan och tillbedjan**.